

ฉบับพิเศษ หน้า ๑
เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๒๖ ราชกิจจานุเบกษา ๔ กรกฎาคม ๒๕๑๘

พระราชกฤษฎีกา
จัดตั้งองค์การเหมืองแร่ในทะเล
พ.ศ. ๒๕๑๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๘

เป็นปีที่ ๓๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งองค์การเหมืองแร่ในทะเล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘๒ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ จึงทรง
พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๒๖ ราชกิจจานุเบกษา ๔ กรกฎาคม ๒๕๑๘

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การเหมืองแร่ในทะเล พ.ศ. ๒๕๑๘”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“ธุรกิจเหมืองแร่” หมายความว่า การสำรวจแร่และการทำเหมืองในทะเล การรับช่วงและการให้รับช่วงการทำเหมือง การโอนและการรับโอนประทานบัตร การเวนคืนประทานบัตร การแต่งแร่ การซื้อแร่ การขายแร่ การเก็บแร่ การครอบครองแร่ การขนแร่ การนำแร่เข้าหรือส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักร การชำระค่าภาคหลวงแร่ การส่งแร่เข้ามุลภัณฑ์กันชน และการประกอบโลหกรรม

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการองค์การเหมืองแร่ในทะเล

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการองค์การเหมืองแร่ในทะเล

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานขององค์การเหมืองแร่ในทะเล

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๒๖ ราชกิจจานุเบกษา ๔ กรกฎาคม ๒๕๑๘

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้จัดตั้งองค์การขึ้น้องค์การหนึ่ง เรียกว่า “องค์การเหมืองแร่ในทะเล” เรียกโดยย่อว่า “อ.ม.ท.”

มาตรา ๕ อ.ม.ท. มีสำนักงานใหญ่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และจะจัดตั้งสำนักงานสาขา หรือตัวแทนขึ้น ณ ที่ใดภายในหรือภายนอกราชอาณาจักรก็ได้

มาตรา ๖ อ.ม.ท. มีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

- (๑) ประกอบธุรกิจเหมืองแร่
- (๒) ประกอบอุตสาหกรรมจากแร่
- (๓) ประกอบธุรกิจที่เกี่ยวกับหรือต่อเนื่องกับการประกอบกิจการตาม (๑) และ (๒)

มาตรา ๗ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวในมาตรา ๖ ให้ อ.ม.ท. มีอำนาจรวมถึง

(๑) สร้าง ซ่อม จัดหา ขยาย จำหน่าย เช่า ให้เช่า ให้เช่าซ่อม ยืม ให้ยืม รับจำนำ รับจำนอง แลกเปลี่ยน โอน รับโอน ถูกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครอง มีทรัพย์สินหรือดำเนินงานเกี่ยวกับทรัพย์สินใดๆ ทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร ตลอดทั้งรับทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้

ฉบับพิเศษ หน้า ๔

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๒๖ ราชกิจจานุเบกษา ๔ กรกฎาคม ๒๕๑๘

(๒) ว่าจ้างหรือรับจ้างทำกิจการที่เกี่ยวกับธุรกิจเหมืองแร่ หรืออุตสาหกรรมจากแร่

(๓) กู้ ใ้กู้ ยืม หรือให้ยืมเงิน โดยมีหลักประกันด้วย บุคคลหรือด้วยทรัพย์สินเพื่อประโยชน์แก่กิจการของ อ.ม.ท.

การกู้ยืมเงิน ถ้าเป็นจำนวนเกินคราวละห้าล้านบาท ต้อง ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีก่อน

(๔) ร่วมกิจการหรือร่วมทุนกับบุคคลอื่น เพื่อประโยชน์ แก่กิจการของ อ.ม.ท. รวมทั้งการเข้าเป็นหุ้นส่วนจำกัด ความรับผิดชอบในห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือ นิติบุคคลใดโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี

(๕) สั่งเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งเครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องจักร อุปกรณ์และวัตถุดิบ เพื่อใช้ในกิจการตามวัตถุประสงค์ของ อ.ม.ท.

(๖) ตั้งหรือรับเป็นตัวแทน ตัวแทนค้าต่าง หรือนายหน้า อันเกี่ยวกับกิจการตามวัตถุประสงค์ของ อ.ม.ท.

(๗) กระทำกิจการอื่นบรรดาที่เกี่ยวกับหรือเนื่องในการ จัดให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของ อ.ม.ท.

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๑๒๖ ราชกิจจานุเบกษา ๔ กรกฎาคม ๒๕๑๘

มาตรา ๘ ให้กำหนดทุนของ อ.ม.ท. เป็นจำนวนเงินห้าสิบล้านบาท โดยรัฐบาลจ่ายให้เป็นทุนประเดิมยี่สิบล้านบาท และจ่ายเพิ่มเป็นคราว ๆ ตามจำนวนที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร

มาตรา ๙ เงินสำรองของ อ.ม.ท. ให้ประกอบด้วยเงินสำรองธรรมดา ซึ่งตั้งไว้เพื่อขาด เงินสำรองเพื่อขยายกิจการ เงินสำรองเพื่อไถ่ถอนหนี้ และเงินสำรองอื่นๆ เพื่อความประสงค์แต่ละอย่างโดยเฉพาะตามแต่คณะกรรมการจะเห็นสมควร

เงินสำรองจะนำออกใช้ได้ก็แต่โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๐ รายได้ที่ อ.ม.ท. ได้รับจากการดำเนินงานในปีหนึ่งๆ ให้ตกเป็นของ อ.ม.ท. สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการดำเนินงาน และเมื่อได้หักค่าภาระต่างๆ ที่เหมาะสม เช่น ค่าบำรุงรักษา ค่าเสื่อมราคา เงินสำรองตามมาตรา ๙ เงินประโยชน์ตอบแทนตามมาตรา ๑๖ เงินบำเหน็จรางวัลตามมาตรา ๒๕ เงินสมทบกองทุนตามมาตรา ๒๗ และเงินลงทุนซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ เหลือเท่าใดให้นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ

ฉบับพิเศษ หน้า ๖

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๒๖ ราชกิจจานุเบกษา ๔ กรกฎาคม ๒๕๑๘

ถ้ารายได้มีจำนวนไม่พอสำหรับกรณีตามวรรคหนึ่ง นอกจากเงินสำรองตามมาตรา ๘ และ อ.ม.ท. ไม่สามารถหาเงินจากที่อื่นได้ รัฐบาลพึงจ่ายเงินให้แก่ อ.ม.ท. เท่าจำนวนที่จำเป็น

มาตรา ๑๑ รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ อ.ม.ท. และเพื่อประโยชน์ในการนี้ให้มีอำนาจเรียก ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการ หรือพนักงาน มาชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น ทำรายงานขึ้น สั่งให้กระทำหรือยับยั้งการกระทำใดๆ เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรี ตลอดจนมีอำนาจที่จะสอบสวนข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการดำเนินกิจการได้

มาตรา ๑๒ ให้มีคณะกรรมการบริหารกิจการของ อ.ม.ท. คณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการองค์การเหมืองแร่ในทะเล” ประกอบด้วย ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ อธิบดีกรมธนารักษ์ เลขาธิการ คณะกรรมการกฤษฎีกา และกรรมการอื่นอีกมีจำนวนห้าคน และให้ผู้อำนวยการเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

คณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการอื่น

ฉบับพิเศษ หน้า ๗

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๒๖ ราชกิจจานุเบกษา ๔ กรกฎาคม ๒๕๑๔

ให้ผู้บัญชาการเป็นเลขานุการคณะกรรมการ

มาตรา ๑๓ เพื่อประโยชน์แห่งกิจการของ อ.ม.ท. ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งของ อ.ม.ท. ได้ แล้วรายงานต่อคณะกรรมการ

มาตรา ๑๔ ให้ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ อยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๑๕ ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งย่อมพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

ฉบับพิเศษ หน้า ๘

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๒๖ ราชกิจจานุเบกษา ๔ กรกฎาคม ๒๕๑๘

ในกรณีที่มีการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้แต่งตั้ง
ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการ แล้ว
แต่กรณี เข้าดำรงตำแหน่งแทน ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งแทนให้อยู่ใน
ตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๖ ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และ
กรรมการย่อมได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่คณะรัฐมนตรี
กำหนด

มาตรา ๑๗ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางนโยบาย
และควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ อ.ม.ท. ให้เป็นไปตาม
วัตถุประสงค์ และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) วางข้อบังคับหรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไป
ตามมาตรา ๖ และมาตรา ๗

(๒) วางข้อบังคับหรือระเบียบว่าด้วยการประชุมของ
คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ

(๓) วางข้อบังคับหรือระเบียบว่าด้วยการจัดแบ่งส่วน
งาน และวิธีปฏิบัติงาน

(๔) กำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างของ
พนักงานและลูกจ้าง

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๑๒๖ ราชกิจจานุเบกษา ๔ กรกฎาคม ๒๕๑๘

(๕) วางข้อบังคับหรือระเบียบว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือนหรือค่าจ้าง การออกจากตำแหน่ง วินัย การลงโทษและการอุทธรณ์ของพนักงานและลูกจ้าง

(๖) วางข้อบังคับหรือระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าพาหนะ และเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ค่าเช่าที่พัก ค่าล่วงเวลา และการจ่ายเงินอื่น

(๗) วางข้อบังคับหรือระเบียบว่าด้วยเครื่องแบบ ผู้อำนวยการ พนักงานและลูกจ้าง

(๘) วางข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้และรักษาทรัพย์สินของ อ.ม.ท.

(๙) วางข้อบังคับหรือระเบียบว่าด้วยการร้องทุกข์ของพนักงานและลูกจ้าง

(๑๐) กำหนดอัตราดอกเบี้ย ค่าภาระ ค่าบริการ ค่านายหน้า และค่าดำเนินการธุรกิจต่างๆ

(๑๑) กำหนดอัตราเงินสะสมและดอกเบี้ยเงินสะสมของผู้อำนวยการและพนักงานและวางระเบียบการจ่ายเงินสะสมดังกล่าว

(๑๒) วางข้อบังคับหรือระเบียบอื่นๆ อันจำเป็นเพื่อให้กิจการของ อ.ม.ท. ดำเนินไปโดยเรียบร้อย

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๒๖ ราชกิจจานุเบกษา ๔ กรกฎาคม ๒๕๑๘

ข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน หรือการเงิน
ที่คณะกรรมการกำหนดขึ้น ถ้ามีข้อความจำกัดอำนาจผู้
อำนาจในการทำนิติกรรมไว้ประการใด ให้ประกาศข้อความเช่นว่า
นั้นในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๘ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้อำนวยการ และ
กำหนดอัตราเงินเดือนของผู้ผู้อำนวยการด้วยความเห็นชอบของ
คณะรัฐมนตรี

มาตรา ๑๙ ผู้มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ห้าม
แต่งตั้งเป็นผู้ผู้อำนวยการ

(๑) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญา กับ อ.ม.ท. หรือใน
กิจการที่กระทำให้แก่ อ.ม.ท. ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม เว้น
แต่เป็นเพียงผู้ถือหุ้นเพื่อประโยชน์ในการลงทุนโดยสุจริตใน
บริษัทจำกัดที่กระทำการอันมีส่วนได้เสียเช่นว่านั้น

(๒) เป็นข้าราชการประจำ

(๓) เป็นข้าราชการการเมือง หรือเป็นสมาชิกสภาซึ่งมี
หน้าที่ในทางนิติบัญญัติหรือทางบริหารท้องถิ่น

(๔) เป็นผู้ไม่อาจทำงานได้เต็มเวลาให้แก่ อ.ม.ท.

(๕) เป็นบุคคลล้มละลาย

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๑

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๑๒๖ ราชกิจจานุเบกษา ๔ กรกฎาคม ๒๕๑๘

(๖) เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๒๐ ผู้อำนวยการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๕ หรือ

(๔) คณะกรรมการให้ออกด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๒๑ ผู้อำนวยการมีอำนาจและหน้าที่บริหารกิจการของ อ.ม.ท. ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ นโยบาย ระเบียบ และข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด และมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างทุกตำแหน่ง

ผู้อำนวยการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการจัดการและการดำเนินกิจการของ อ.ม.ท.

มาตรา ๒๒ เมื่อผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อตำแหน่งผู้อำนวยการว่างลง ให้คณะกรรมการแต่งตั้งพนักงานคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ทำการแทนผู้อำนวยการหรือผู้รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการ แล้วแต่กรณี

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๒

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๑๒๖ ราชกิจจานุเบกษา ๔ กรกฎาคม ๒๕๑๘

ให้ผู้ทำการแทนผู้อำนวยการหรือผู้รักษาการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการมีอำนาจหน้าที่อย่างเดียวกับผู้อำนวยการ เว้นแต่
อำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการในฐานะกรรมการ

มาตรา ๒๓ ผู้อำนวยการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้
ด้วย คือ

(๑) บรรจุ แต่งตั้ง ถอดถอน เลื่อนขั้นเงินเดือนหรือ
ค่าจ้าง ตลอดจนลงโทษทางวินัยแก่พนักงานและลูกจ้าง ทั้งนี้
ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด แต่ถ้าพนักงาน
เช่นว่านั้นเป็นพนักงานชั้นรองผู้อำนวยการ ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ
หรือหัวหน้าหน่วยงานต่างๆ ที่ขึ้นตรงต่อผู้อำนวยการ ต้อง
ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

(๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของ อ.ม.ท.
โดยไม่ขัดหรือแย้งต่อนโยบาย ข้อบังคับหรือระเบียบที่คณะ
กรรมการกำหนด

มาตรา ๒๔ ในกิจการเกี่ยวกับบุคคลภายนอก ผู้อำนวยการ
เป็นผู้กระทำในนาม อ.ม.ท. และเป็นผู้กระทำแทน อ.ม.ท.
เพื่อการนี้ ผู้อำนวยการจะมอบอำนาจให้พนักงานหรือบุคคลอื่น
กระทำแทนเฉพาะในกิจการใดก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องเป็นไปตาม
ข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

นิติกรรมที่ผู้อำนวยการกระทำโดยฝ่าฝืนข้อบังคับหรือระเบียบตามมาตรา ๑๗ วรรคสอง ย่อมไม่ผูกพัน อ.ม.ท. เว้นแต่คณะกรรมการจะให้สัตยาบัน

มาตรา ๒๕ ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการ และพนักงาน ให้ได้รับเงินบำเหน็จหรือเงินรางวัล ตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๖ ให้พนักงานและลูกจ้างมีสิทธิร้องทุกข์เกี่ยวกับการลงโทษได้ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๗ ให้ อ.ม.ท. จัดให้มีกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของผู้ปฏิบัติงานใน อ.ม.ท. และหรือครอบครัว ในกรณีพ้นจากตำแหน่ง เจ็บป่วย ตาย ประสบอุบัติเหตุ หรือกรณีอื่นอันควรแก่การสงเคราะห์

การจัดให้มีกองทุนสงเคราะห์ การออกเงินสมทบในกองทุนสงเคราะห์ การกำหนดประเภทของผู้ที่จะได้รับการสงเคราะห์ จากกองทุนสงเคราะห์ หลักเกณฑ์การสงเคราะห์ การจ่ายเงินสงเคราะห์ ตลอดจนการจัดการเกี่ยวกับกองทุนสงเคราะห์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนดด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๔

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๑๒๖ ราชกิจจานุเบกษา ๔ กรกฎาคม ๒๕๑๘

มาตรา ๒๘ ให้ อ.ม.ท. เบ็ดบัญชีเงินฝากไว้กับกระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย หรือธนาคารอื่นตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๒๙ ให้ อ.ม.ท. จัดทำงบประมาณประจำปีโดยจำแนกเงินที่จะได้รับในปีหนึ่ง ๆ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการ

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการ ให้แยกเป็นงบลงทุนและงบทำการ งบลงทุนนั้นให้นำเสนอดังกล่าวเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ส่วนงบทำการให้นำเสนอดังกล่าวเพื่อทราบ

มาตรา ๓๐ ให้ อ.ม.ท. วางและรักษาไว้ซึ่งระบบบัญชีอันถูกต้อง แยกตามประเภทงานที่สำคัญ ๆ มีการสอบบัญชีภายในเป็นประจำ และมีสมุดบัญชีลงรายการดังนี้

(๑) รายรับและรายจ่ายเงิน

(๒) สินทรัพย์และหนี้สิน

ซึ่งแสดงการงานที่เป็นอยู่จริงและตามที่ควรตามประเภทงานพร้อมด้วยข้อความอันเป็นเหตุที่มาของรายการนั้น ๆ

มาตรา ๓๑ ทุกปีให้สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีและการเงินของ อ.ม.ท.

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๕

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๑๒๖ ราชกิจจานุเบกษา ๔ กรกฎาคม ๒๕๑๘

มาตรา ๓๒ ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชี เอกสาร และหลักฐานต่างๆ ของ อ.ม.ท. เพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการ พนักงานและลูกจ้างของ อ.ม.ท.

มาตรา ๓๓ ผู้สอบบัญชีต้องทำรายงานผลของการตรวจสอบบัญชีเสนอคณะกรรมการ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับจากวันสิ้นบัญชีของ อ.ม.ท. เพื่อคณะกรรมการเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๓๔ ให้ อ.ม.ท. โฆษณารายงานประจำปีของปีที่สิ้นไป แสดงบุคคล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุนที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้วภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับจากวันสิ้นบัญชีของ อ.ม.ท.

มาตรา ๓๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลตรี ป. อติเรกสาร
รองนายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๖

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๑๒๖ ราชกิจจานุเบกษา ๔ กรกฎาคม ๒๕๑๘

หมายเหตุ :-- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากท้องทะเลและพื้นดินใต้ท้องทะเลซึ่งอยู่ในเขตจังหวัดภูเก็ตและจังหวัดพังงาอุดมสมบูรณ์ไปด้วยแร่ดีบุก สมควรที่รัฐจะเข้าจัดดำเนินการทำเหมืองในบริเวณดังกล่าวเสียเอง โดยจัดตั้งเป็นรัฐวิสาหกิจ และให้เงินทุนจากงบประมาณแผ่นดินเป็นทุนดำเนินการ เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศอย่างเต็มที่ ในการนี้จำเป็นต้องตั้งองค์การของรัฐบาลขึ้นตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ฉะนั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้